

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri De Dusburg, Ordinis Teutonici Sacerdotis, Chronicon
Prussiae**

Petrus <de Dusburg>

Francofurti ; Lipsiae ; Regiom. Pruss., 1679

Cap. LIII. De Qvodam miraculo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11850

*Conradas Langr. Thur. V. Mag. General. Ord. Teut.
Popo de Osterna II. Magister Provincialis in Prussia.*

viris ex parte aduersa occurrentibus unum militem occiderunt, alii XIX. viso vexillo fratrum fugerunt, & ipsis cum fuga venientibus ad exercitum Svantepolci omnes terga verterunt, quorum pauci ad castrum venientes salvati sunt, alii omnes aut submersi sunt, vel in ore gladii ceciderunt. Sicqve de populo Pomeranorum (b) mille & qvingenti viri in illo die à fratribus sunt occisi. De qua victoria fratres Deo grates referentes cum maxima præda hostium exultantes in Domino reversi sunt.

ANIMADVERSIONES.

- (a) Codex Regiomontanus habet Westherod ; Elbingensis Wischerod. Nobilissimus Dominus Zamelius putat legendum Wischegrod.
(b) Jeroschinus habet mille & qvinqvaginta.

C A P. LIII.

*De**Qvodam miraculo.*

Hoc tempore qvidam de Misna crucesignatus, dum completo peregrinationis suæ voto stetisset per annum in terra Pruschiæ in reditu versus Patriam suam mortuus est in via, cuius filius solitus de diurna Patris absentia, qvarens Patrem in Pruschia non invenit, sed cum rediret venit ad qvandam villam, ubi Episcopus coemiterium consecravit, in qua consecratione dum Episcopus (a) aquam benedictam aspergeret super tumulos defunctorum, cuiusdam mortui corpus de sepulcro exiliens (b) appodiavit se ad parietem Ecclesiæ, qvod primo solus Episcopus vidit, sed tandem oratione impetravit, qvod totus populus qui consecrationi interfuit vidit manifestè. Conjuravit itaq;

II

Episco-

Episcopus illum mortuum, ut diceret quis esset, & quare de sepulcro exiliisset, qui respondit, quod fuisset in terra Pruschia alienus per annum, & in reditu mortuus & ibi sepultus, & propter unum agrum quem vicino suo dum vixerat injuste abstulit damnatus fuisset, sed propter votum peregrinationis, ipse Christus, cuius injuriam vindicavit pœnam æternam in temporalem commutavit, ut scilicet in Purgatorio puniretur, quo usque aliquis de propinquis suis redderet dictum agrum. Qvo facto Episcopus quæsivit, si aliquis notitiam haberet ejus? Cui respondit filius, quod ille mortuus esset pater ejus, & promitteret bona fide dictum agrum se redditum, quo dicto Episcopus jussit dictum mortuum redire ad sepulcrum quod & ipse fecit. Ecce quantam gratiam confert ipse Christus & vivis & mortuis peregrinis, qui vice in ejus dolent in opprobrio suæ crucis & Ecclesiam sanctam ab oppressione infidelium exponendo res & corpora defendere non formidant.

ANIMADVERSIONES.

- (a) Aqyam Iustalem primùm instituisse Alexandrum I. Papam, habet Platina in ejus Vita. Antiquum ejus aquæ in Ecclesia esse usum, cognoscimus ex Euseb. lib. 10. Hist. Eccl. cap. 4. Gregor. Nazianz. Orat. 10. aliis.
- (b) i. e. applicavit se ad parietem, sive innixus parieti. Vid. Gerhardus Joannes Vossius lib. III. cap. I. pag. 370. & lib. IV. cap. I. pag. 679. de Vitiis Serm. Latini.

CAP. LIV.

Item de Victoria Fratrum, in qua iterum MD. de Pomerania sunt occisi.

Post-